

[Tholstrup.]

efterfølger, der har skabt mulighed for pris-aftaler. Vi vil ikke have noget imod en anti-trustlov, som ganske enkelt forbyder ind-byrdes prisaftaler og markedsreguleringer, idet vi netop ønsker det selvregulerende mar-ked, hvor loven om tilbud og efterspørgsel fremtvinger de rigtige priser.

Vi ønsker barnepigesystemet afskaffet: den overhåndtagende tillid til, at samfunds-maskineriet ordner alting for os til det bedste, som bevirker, at folk efterhånden har vænnet sig af med at spørge om, hvad varerne koster i butikkerne, i blind tillid til, at priserne er ansat af det offentlige. Man regner med, at der er ens priser i alle butikker, længe efter at bestemte områder er blevet frigivet. Folk tror hele tiden, at der som regel er kontrollerede priser overalt. Vi ønsker denne tilstand afløst af årvågenhed hos køberne, hvilket kun kan ske, hvis man på en drastisk måde ophæver eller indskrænker prisloven, således at folk får at vide, at nu er der ikke længere nogen barnepige til at tage sig af dem, nu må de selv se efter, at de ikke bliver snydt, eventuelt ved at gå ind i flere butikker og spørge på den samme vare for at finde ud af, hvor varen er billigst. Det, at kunderne kommer ind i en forretning og hører på prisen og blot går igen enten rystende på hovedet eller med en bemærkning om, at så vil de hellere købe varen hos konkurrenten, som har sat den samme vare i vinduet til en lavere pris, skal nok få lært købmændene at kalkulere med rimelige avancer.

Vi trænger til et frisk pust af godt købmandsskab igen, som man har kendt det før, hvor konkurrence var herskende. Prøv at gå ned hos urtekræmmeren på hjørnet en dag, når De har tid, og snak lidt med ham om, hvilke avancer han havde i gamle dage, da konkurrencen var hård. Så vil De få at vide, at avancen i mange tilfælde var meget lille, og at det mange gange kneb at klare sig i konkurrencen, hvor de svageste buk-kede under og nye unge, friske kræfter kom til. Det kan måske nok lyde hårdt og kynisk, at de svage skal bukke under, men det er nu engang sådan, at skal man have rigtige priser, må man finde sig i, at der er nogle, der ikke kan klare sig; så skal de ikke holdes oppe af et nivelleringsystem, som har gjort, at alle har kunnet klare sig. Tværtimod, meningen er nemlig den, at der skal være fri adgang for ungdommen, som kan klare opgaverne bedre, til at komme til.

Men vi er klar over, at det ikke er nok at afskaffe barnepigesystemet og erstatte det med kundernes årvågenhed. Vi må fra lovgiv-

ningsmagtens side på andre områder søge at fjerne årsagerne til for høje priser og for høje avancer.

For det første må vi fjerne hindringerne for, at den initiativrige ungdom kan etablere sig uden for stor kapitalindsats. Der må være adgang til jord og byggegrunde, så der ved etablering af nye butikker, værksteder og fabrikker ikke først skal ofres store penge på grundspekulationens alter.

Vi må passe på, at byplanerne ikke udelukker byggeri af de for kvartererne nød-vendige værksteder og forretningsjendomme. Vi må passe på, at boligministeriet og andre ikke stiller sig i vejen for sådanne nyoprettelser. Vi må væk fra, at staten tager så store afgifter af varerne, at folk, der skal etablere sig, skal sætte lige så mange penge i forudbetalte statsafgifter som i selve varerne, hvilket selvsagt kræver en næsten umuligt opnåelig kapitalindsats for at komme i gang. Vi må hen til, at det bliver lettere at låne penge i banken for unge, initiativrige folk, der måske ikke har sparet så meget op, men som til gengæld har investeret så meget mere i uddannelsen. Det bør være sådan, at et godt hoved og et par gode næver tæller lige så meget som gode forbindelser. Vi må væk fra bevillingssystemerne, som favoriserer det gamle og bestående. Så først fjerner man årsagerne til høje priser og avancer.

Vi må også standse inflationen, som virker dobbelt galt, for det første fordi den forcerer kapløbet mellem priser og lønninger, og dernæst fordi den får folk til at bruge pengene hurtigere af frygt for, at de skal blive endnu mindre værd. Men her gik regeringen med støtte fra anden side i fjor foran ved at følge den engelske devaluering helt til bunds trods retsforbundets protest og advarsel. Vi forudsagde den deraf følgende prisstigning og fik desværre ret, medens de, der gik ind for inflationsplanen, lovede os, at priserne stort set ikke ville stige. Vort forslag ville have skabt en forøget tillid til kronen, hvilket er den første betingelse for værdifaste penge.

Men der findes andre inflationsårsager, som retsforbundet vil have standset, og her tænker jeg i særlig grad på de arbejds-frie indtægter eller, om man vil: indtægter, der ikke ligger produktion bag. For at man ikke skal misforstå mig, må jeg straks sige, at jeg ikke hermed mener de mennesker, der ikke direkte deltager i produktionen, men som er med til at nyde frugterne af den: aldersrentenydere, derimod tænker jeg på de utallige mennesker i offentlig tjeneste. Deres indtægter og forbrug tages